

Minningarorð um Igga Kristian Eirik Højgaard

f. 15.7.53, d. 13.8.98

Kristian Eirik, ella Iggi, sum vit vanligar róptu hann, var sonur Olgu og Samson Højgaard í Vestmanna. Sjálvst um farleiðin millum Vestmanna og Rituvík var drúgv og long, tá ið Iggi var smádrongur, var ikki sjáldan at vit sóust: Í Vestmanna, í hugnaliga heiminum hjá Samson og Olgu, ið altíð var nakað serligt at vitja. Ella at Iggi saman við systkjum og foreldrum komu til Rituvíkar at vitja abba og ommu har.

Iggi og eg vóru javngamlir, og hava spælt saman, síðan vit dugdu at ganga - og eisini í vaksnamanna-árum sæst av og á. Deyðsboðini um hann vóru tí tung at taka. Vit búðu eitt skifti saman í Lucas Debesargøtu, hjá Katrinu og Pola í Havn. Hetta var meðan vit gingu í skúla í Hoydølum. Sum so ofta var Iggi eisini her í ferð við okkurt spennandi og sjáldsamt. Eitt skifti galt tað um at konstruera rakett-motorar, m.a. við hydrazin sum brennievni. Einasta, ið restaði, var at fáa elektromagnetimar at loysa rættstundis. - Frá hesum dögum og til hansara seinasta dag á lívi, galt um at arbeiða, finna loysnir, uppfinna. Hugflog og dugnaskapur hansara førdu hann sum tíðin leið inn í arkitektoniska heimin, har hann fann sít lívsstarv. Kemur tú framat einum prýðiligum, bláum bygningi í Vesturbýnum í Havn, er talan um Blindaheimið, sum Iggi legði nógva arbeiðsorku í at tekna funktionelt og samstundis so vakurt sum gjørligt. Eitt annað stórverk hansara er t.d. hangar-bygningurin í Vága Floghavn. Í Danmørk var hann t.d. eisini við til at tekna lítótarparkina Nýggju í Keypmannahavn.

Sum Marjun Bæk prestur so væl segði tað í talu síni yvir Igga í Vestmanna Kirkju, so var Iggi eitt heilt menniskja og samvitskufullur um alt, ið hann lat úr hondum. Hann

hevði nógvar dygdir og var bæði hugnaligur og stuttligur at vera saman við. Einhvør, ið hitti hann, kundi vera visur at fáa okkurt serstakt upplivsi saman við honum.

Iggi fekk saman við Heidi sonin Hjalgrim, ið var hansara eitt og alt. Eg minnst, hvussu stoltur hann alla tíðina hevur verið av honum. Eisini nú Iggi stríddi seg gjøgnum eina harða og langa sjúkralegu, hjálpti tað honum ómetaliga nóg, at Hjalgrim tít og ofta vitjaði hann, antin tað var í Danmark ella í Føroyum. »Verðins besti pápi«, segði Hjalgrim á síni seinastu heilsan til Igga - og hetta vóru vælvald orð.

At siggja og hoyra um, hvussu systkin hansara Una, Petur, Ólavur, Gunvør, Jórún, svágrar og svigarinur, børn teitra, móðirin Olga, Heidi, Hjalgrim og onnur hava tikið sær av Igga dag og nátt hesi seinastu tvey árin, fyllir ein við gleði, taksemi, undran og stoltleika. Tað er torført at hugsa sær, at nakar ger tykkum hetta eftir. Takk fyr, at tit, saman við sjúkraverkinum annars, gjørdi líðingarnar hjá Igga lættari at bera.

Iggi kláraði at liva tveir dagar longri enn eina stórhendring í lívi mínum. Eg eri visur í, at hann eisini hevði sín lut í hesum við sínum stálsetta lívsvilja.

Hvíl í friði, góði Iggi, til vit siggja-ast aftur, har sjúka ikki kann niva meir. Enn einaferð kunnu vit sanna orðini hjá Kingo:

Sorrig og glæde, de vandre tilhobe, lykke, ulykke de ganger på rad. Medgang og modgang hinanden anrabe,

solskin og skyer de følges og ad. Jorderigs guld er prægtig muld. Himlen er ene af salighed fuld.

Dánjal Petur

Anfinn Kallsberg, lögmaður um marknatrætuna:

- Vit arbeiða miðvíst við málinum

Lögmaður hevur fingið at vita niðurstøðu hjá Uttanlandsnevndini uppá uppskot løgman um, hvussu farast skal fram í marknamálinum.

JAN MÜLLER

Tað er sum lukkað land, tá Sosialurinn roynir at fáa nakað at vita um gongdina í marknamálinum. Annars hava verið fleiri fundir í vikuskiftinum um marknatrætuna við bretar. Undir vitjan síni í Oslo í farnu viku segði Anfinn Kallsberg, lögmaður við Sosialin, at hann var komin til eina niðurstøðu í málinum, nevniliga um hvussu farast skal víðari.

Heimafturkomin hevði lögmaður fund við leiðaran í føroysku samráðingarnevndini, Árna Ólafsson og Uttanlandsnevndina. Á hesum fundi varð nevndin m.a. kunnað um um møgulegt komandi føroyska útspæl.

Mánamorgunin hevði Uttanlandsnevndin fund um útspælið frá lögmanni. Tað hevur ikki eydnast okkum at fáa nakað at vita, hvørja niðurstøðu Uttanlandsnevndin hevur gjørt sær, men hana hevur lögmaður so fingið, men soleiðis sum málið er háttá vil hann ikki í løtuni siga nakað.

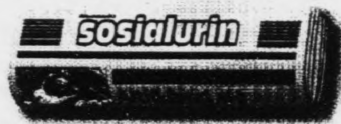
Lögmaður vil ikki siga, hvat hann nú fer at fyrataka sær. -Vit royndu tað, sum roynast kann fyr at fáa gongd á aftur málið. Tað skal ikki vera nakar ivi um, at landsstýrið arbeiðir seriøst og miðvíst við hesum álvarsamáli.

Tað hevur heldur ikki eydnast okkum at fáa at vita, um ætlanin hjá nýggja landsstýrinum er at halda fast um ynskið hjá undanfarna lögmanni um at fáa málið uppá hægst politiska stíg ella um ein roynd verður gjørd alfrat at fáa antin samráðingarnevnd ella samráðingarleiðaran at taka upp fund við bretar.

Soleiðis sum málið hevur útvíkláð teg kann tað hugast, at uppgávan hjá samráðingarnevndini sum so er lokin í ov við, at undanfarni lögmaður metti ikki, at hon kundi gera meira og tók politiska stíg, men tað er ikki víst, at samráðingarleiarin Árni Ólafsson er úr av spælinum fyr tað. Eitt stíg, sum altíð verður roynt í endaspurtinum í torforum samráðingum sum hesum, er at lata leiðararnar í tveimum ymiskum samráðingarnevndum sondera økið og

millum politisku leiðararnar í báðum londum. Teir halda, at enn kann okkurt gerast á embætismannastøði. Herfyr settu teir so eisini ein diplomat í leiðarassessin í teitra samráðingarnevnd, og burtur úr tí kann ein kanska lesa, at teir vilja hava eina loysn, sum ikki eins og áður strandar í juridiskum ivamálum.

Bretar hava so eisini víst á fleiri ferðir í seinastuni, at teir halda ikki, at málið her og nú er búgvíð til fund

www.sosialurinn.fo

Landsstevnan '98

verður í lærarskúlahøllini
11.-12.sept.

Javnaðarflokkurin

Søkt verður eftir fólki

til gerð og pakking av døgverðamati og viðskera.

Fólk við royndum í hesum arbeiði hava fyrirum.

Meiri fæst at vita frá Jens Ingolf á tlf. 311161.

P/f Poul Hansen, heilsøla